

ЕВАНГЕЛИЕТО НА ИСУС ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън
10 Май 2004

Кое е истинското Евангелие на Исус Христос? Дори и повечето невярващи знаят, че Библията съдържа четири Евангелия – Матей, Марк, Лука и Йоан. Но коя е същността на тези Евангелия или „благата вест“? Когато християните говорят за Евангелието на Исус Христос, какво имат предвид?

Библията ни дава няколко определения за това какво представлява това Евангелие и ние ще използваме тези основни дефиниции, за да определим дали истинското Евангелие на Исус Христос е живо в църквата Му. Вижте:

1. Исус казва, че църквата Му е църква на себеотрицанието и на Кръста.

Господ каза на Петър: „Ако някой иска да дойде след Мен, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и нека Ме следва“ (Матей 16:24).

Очевидно църква, която принадлежи на Исус, означава нещо много повече от това просто да вярва в Него. Много християни днес просто „гласуват за Исус“. Тяхното отношение е: „Аз гласувах за Исус. Това ме прави член на партията Му.“ Но след като веднъж гласуват, те отиват в друга посока и забравят всичко за господството Му в живота си.

Исус казва, че да принадлежиш на църквата Му е нещо много повече. То означава да се посветиш на това да Го следваш и включва живот на себеотрицание и носене на Кръста. „И който не вземе кръста си и Ме следва, не е достоен за Мен“ (Матей 10:38).

Нашият Господ казва ясно: „Ако си в църквата Ми, пригответи се да страдаш и да бъдеш преследван заради вярата си в Мен. Пригответи се да се отречеш от цялата си слава, от това да бъдеш добре приет и от търсенето на светски удоволствия. Хората ще те заковат на кръста на присмеха, на снизхождението, на отчуждението, и ще го направят, защото гладуваш и жадуваш за Мен. Ако принадлежиш на църквата Ми, със сигурност ще последва кръст.“

Истината е, че Христовата църква никога не е била одобрявана или приемана от света, и никога няма да бъде. Ако живееш за Исус, няма да ти се наложи да се отделяш от другите – те ще го направят поради теб. Всичко, което трябва да направиш, е да живееш за Него. Изведнъж ще видиш, че си укорен, отхвърлен, ще те нарекат зъл човек: „Блажени сте, когато ви намразят хората, и когато ви отлъчат от себе си и ви похулят, и отхвърлят името ви като лошо заради Човешкия Син“ (Лука 6:22).

Да, добавя Исус, това е пътя, който води до истинско задоволство. „Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мен, ще го намери“ (Матей 16:25). С други думи: „Единственият начин да намериш смисъл в живота си е, като размениш всичко, което имаш за Мен. След това ще намериш истинска радост, мир и задоволство.“ Христос ни казва: „Църквата Ми е без петно или бръчка. Така че, когато дойдеш при Мен, трябва да си готов да оставиш всичките си грехове. Трябва да предадеш всичко на Мен, да умреш напълно за егото си, за нечестивите си амбиции. Ще бъдеш погребан с Мен чрез вярата, но Аз ще те възкреса за нов живот.“

Помислете за това какво означава да бъдеш без петно или бръчка. Знаем какво представлява петното. Но какво представляват бръчките? Чували ли сте някога фразата „нова бръчка“? Това означава да добавиш нова идея към вече съществуваща такава. Бръчката в този смисъл се отнася за онези, които се опитват да подобрят Евангелието. Това говори за лесен начин да придобиеш небето, без да се предадеш напълно на Христос.

Този вид евангелие се проповядва в много църкви днес. Проповедите са насочени само към това как да бъдат посрещнати човешките ни нужди, но когато чета думите на Исус виждам, че този вид проповеди не работят. Те не вършат истинската работа на Евангелието.

Не ме разбирайте погрешно, не съм против това да се проповядва утеха и сила на Божия народ. Като Божий пастир, аз съм призван да правя точно това. Но ако проповядвам само за нуждите на хората, а пренебрегвам Христовия призив да предадем живота си, истинските нужди никога няма да бъдат посрещнати. Думите на Исус са ясни – нуждите ни биват посрещнати, когато умрем за себе си и понесем Кръста Му.

2. Църквата на Исус е място, на което грешниците се покаяват от греховете си със сърцето и устата си.

Исус заявява: „Църквата Ми е място за открито покаяние, без срам.“ Всъщност, апостол Павел казва: „Думата е близо при теб, в устата ти и в сърцето ти“ – тоест думата на вярата, която проповядваме. Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш.

Защото със сърце се вярва за оправдание, и с уста се прави изповед за спасение. Защото Писанието казва: „Никой, който вярва в Него, няма да се посрами“ (Римляни 10:8-11).

Просто казано, ние биваме спасени чрез откритата ни изповед на покаяние. Исус заявява: „Не съм дошъл да призова праведните, а грешните (на покаяние)“ (Матей 9:13). Той още казва, че ние биваме изцерени и възстановени чрез покаянието: „Здравите нямат нужда от лекар, а болните. Не съм дошъл да призова праведните, а грешните на покаяние“ (Лука 5:31-32).

Възлюбени, това е благата вест. Исус ни казва: „В църквата Ми всеки бива изцеряван чрез покаяние. Няма значение какъв си – физически смазан, душевно или духовно болен. Всеки трябва да дойде при Мен по един и същи начин, и да бъде изцерен чрез покаяние.“

Питам те: колко църкви са отворени за това смазани хора да излизат на амвона и да се покайват? Колко пастири са спрели да приканват хората към това възможно най-важно духовно дело? И колко вярващи са изгубили изцяло чувството си за нуждата да изповядат греховете си?

Та, какво е основното послание в Евангелието на Христос? Той ясно ни го показва в книгите на Матей, Марк, Лука и Йоан. В тези четири Евангелия, Той ни казва: „Ето какво проповядвам в църквата Си. Това е посланието Ми към всички грешници.“

Първо, „Исус дойде... и проповядваше Божието благовестие, като казваше: Времето се изпълни и Божието царство наближи: покайте се и повярвайте в благовестието!“ (Марк 1:14-15). Кое беше първото послание на Исус? Той проповядва покаяние.

За някои християни това може да звучи твърде силно. Те може да попитат: „Добре, но колко силно Исус проповядва за покаяние?“ Лука отговаря на този въпрос в Евангелието си. Исус каза на слушателите Си: „Ако не се покаете, всички така ще загинете“ (Лука 13:5).

Добре дошли в църквата на благочестивата скръб.

Може да си мислиш, че Евангелието на покаянието на Христос прилича на успокоително. Но Павел казва друго. Покаяното сърце дава истински живот: „Защото скръбта по Бога води до спасително покаяние“ (2 Коринтяни 7:10).

Покаянието беше и сърцевината на първата проповед след Възкресението на Христос. Петър каза на тълпата, която се беше събрала на Петдесетница: „Исус Назарянина... когото вие разпънахте и убихте чрез ръката на беззаконници“ (Деяния 2:22-23).

Когато хората чуха това, те бяха силно изобличени в сърцата си. Словото, което се проповядваше, ги прониза, защото Святия Дух беше дошъл с всичка сила. А според Исус, точно това е Неговата работа. Той каза, че Святия Дух идва, за да „изобличи света за грях, за правда и за съд“ (Йоан 16:8).

Тълпите бяха така слисани, че не можеха да помръднат. Изведнъж пред тях застана въпрос на живот и смърт. Така че те извикаха към Петър и го попитаха какво да направят. Той отговори: „Покайте се и нека всеки от вас се кръсти в Името на Исус Христос за прощаване на греховете ви... Избавете се от това извратено поколение“ (Деяния 2:38, 40).

Този пасаж илюстрира покаянието като сърцевината на посланието на Исус. Ако в него няма осъждение – ако я няма истината за греха и вината, ако го няма съкрушението на сърцето – това означава, че Святия Дух просто не е там, не се намира в тази проповед.

Мисля си за всички проповедници, които не проповядват осъждение, и които са отговорни за душите на много хиляди християни. Техните събрания са съсипани от грях, а беззаконията им разпъват на кръст Исус ежедневно - пълна трагедия. Това, от което се нуждаят тези хора, е послание от проповедник, който не се страхува да им каже: „Ти съгреши срещу Христос.“

Но се случва точно обратното. Хората си остават в греховете поради компрометирани пастири.

Езекил казва за такива проповедници: „Защото наскърбихте сърцето на праведния с лъжа, а аз не съм го наскърбил; и укрепихте ръцете на безбожния, за да не се върне от злия си път и да се запази животът му“ (Езекил 13:22). Пророкът казва: „Наскърбили сте праведния с празните си проповеди. Дали сте още повече сила на греха на чувствеността, без да изпитвате вина. Говорили сте им лъжи за вечен живот. Не! Вие ограбвате тези хора от вечния живот. Превърнали сте Божията благодат в похотливост.“

Павел казва, че скоро идва деня на съда, и колкото повече приближава, толкова повече трябва да проповядваме с още по-голямо осъждение. Ние трябва да укоряваме и да смърряме, като правим това с дълготърпение и любов. Всъщност, идва ден, в който всеки пастир ще се изправи пред Господ и ще даде отчет за всичко, което е проповядвал. Дали е наскърбил праведния? Дали е усилил ръцете на нечестивия? Или пък със свято помазание е говорил безстрашни думи, които са носели осъждение?

Истината е, че Петър не желаше да наскърби тълпите на Петдесетница. Единствената му цел беше да им покаже истината, и когато Светият Дух я открие, тя изобличава и влиза дълбоко в теб, като изкоренява всеки бурен от сърцето ти.

За съжаление, това не се случва в много църкви днес. Не само, че Светия Дух не присъства там, но Той не е и добре дошъл. Служението ни получава писмо след писмо, в които пише едно и също: „Имам един съсед, на когото свидетелствам от месеци. Той се развежда... тя има проблем с пиенето... той има връзка с друга жена...“

Така че ги водят на църква и се надявам, че ще чуят нещо относно състоянието и нуждата си от Господ, но моят пастир никога не казва и дума за греха. Няма нищо за осъждение, нищо, което да говори за нуждата от очистиращата и освобождаваща сила на Исус. Така че съседа ми си тръгва и се чувства още по-удобно с греха си.“

Каква трагедия! Колко ли оскърбително трябва да е за Бог, че повече хора затвърждават себе си в греха вътре в църквите, отколкото вън от тях.

Други пишат: „Аз посещавам църква, която е приятелски настроена към грешниците, но повече не мога да издържам там. Всяка седмица ни питат каква служба би ни харесала. Те искат да знаят: Музиката твърде силна ли беше? Смешките твърде дълги ли бяха? Проповедта беше ли умна? Пастир Дейв, аз ходя на църква, за да намеря надежда за изгубените си роднини, но вместо това ме питат как са били развлеченията.“

Според Исус никой не може да бъде освободен от греха – никой никога не може да се изправи пред истината без осъдителното присъствие и силата на Светия Дух.

3. Църквата на Исус е място, на което може да чуеш твърдо, притеснително послание.

Помислете за следната сцена, при която Исус говори на учениците Си: „Това е хлябът, който слезе от небето; а не както бащите ви ядоха манна и измряха. Онзи, който се храни с този хляб, ще живее до века. Това Исус каза в синагогата... Тогава мнозина от учениците Му, като чуха това, казаха: Тежко е това слово; кой може да го слуша? Но Исус, като знаеше в Себе Си, че учениците Му за това роптаят, им каза: Това ли ви препъва?“ (Йоан 6:58-61)

Обърнете внимание, че Христос говореше на вярващи. Кое беше трудното послание, на което те реагираха? То беше: „Вие трябва да ядете плътта Ми и да пиете от кръвта Ми, или нямате живот в себе си. Плътта Ми е храна, а кръвта Ми – питие, и вечният живот идва само ако се храните с тях.“

Приятелски настроеното към грешниците евангелие казва: „Не може да проповядваш такова нещо. Грешниците никога няма да го разберат. Да пиеш кръв и да ядеш плът? Ще си помислят, че сме канибали. Трябва да сменим думите, за да ги направим по-приятни. В противен случай това ще засегне хората, особено невярващите.“

В истинската църква на Христос ще има неприятни думи. Да, в тази църква ще чуеш послание за благата вест, Евангелието на любовта, милостта, благодатта и дълготърпението. Но в Христовата църква ще има също и послания, които не трябва да дръзваме да смекчаваме, и тези послания включват проповядване за Христовата кръв и Кръста Му. Исус видя, че народът беше шокиран от думите Му. Затова ги попита: „Нараних ли чувствата ви? Притеснени ли сте от това, че ви казах истината?“ След което заявява: „Думите, които ви говоря, са дух и живот“ (Йоан 6:63). Той го каза кристално ясно: „Точно това, от което се засегнахте, носи живот.“ Как отговориха последователите Му: „Поради това мнозина от учениците Му се върнаха назад и повече не ходеха с Него“ (Йоан 6:66).

Какво казва Исус за Евангелието Си тук? Просто казано, Той заявява, че посланието на кръвта и Кръста Му е оскърбително. Въпреки това, то е единственото Евангелие, което води до вечен живот. Но така или иначе, някои няма да го приемат. „Но има някои от вас, които не вярват“ (Йоан 6:64).

Тези думи на Исус са били изхвърлени от много църкви днес. Невероятно, но някои събрания са премахнали всички думи за Христовата кръв от службите си. Пастирите не я споменават в проповедите си. Песните за кръвта са махнати от църквите. Всичко това им се струва твърде оскърбително. Но Исус предупреждава: „Няма значение колко оскърбителни ви изглеждат думите Ми. Не можете да ги промените. Думите Ми дават живот, а вие трябва да ги изядете, като че са храна и питие, да ги превърнете в същността на своя живот. Следователно, не трябва да смекчавате онова, което съм казал. Ако премахнете кръвта и кръста от проповедите си, вие спирате търсещите хора от единствената им надежда за вечен живот.“

Посланието за спасителната кръв може да бъде разбрано само чрез Духа, но то трябва да бъде проповядвано, дори и ако остане неразбрано. Така че, изправете се смело и проповядвайте Евангелието Ми, без значение каква е реакцията на слушателите. Това е единственото Слово, което спасява.“

Ние виждаме подобна сцена в Матей. „И когато дойде в родния Си град, ги поучаваше в синагогата им... И се отвърнаха от Него“ (Матей 13:54, 57). Дори най-близките ученици на Исус отидоха при Него и Му казаха, че посланието Му ги е наранило. Очевидно множествата разбраха какво каза Исус, но пастирите бяха възмутени. Ако принадлежим на църквата на Христос, ние ще чуем силни, осъдителни послания, които ще накърнят плътта ни. Ако си в църквата на Исус, тогава тежки послания ще идват от Святия Дух. Защо? Защото Духът вика против всичко, което мислим, казваме и вършим от плътта. Исус казва: „Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодеяния, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули“ (Матей 15:19).

Но белегът на всеки истински последовател на Исус е, че той се предава на всяка дума на Христос. Такъв слуга обича да бъде укоряван, поради това, което укора произвежда в сърцето му. Той вижда промяната, която докарва този укор, и знае, че това е живот за него. Дълбоко в себе си това е причината, поради която грешника отива в Божия дом. Въпросът не е да бъде просто още една цифра в голямото събрание, а да бъде намерен от Бог, защото в сърцето си знае, че е изгубен. Душата му не е в покой и той прекарва твърде много дълги безсънни нощи. Той търси отговори, истината, истинска промяна, защото чувства, че е вързан за ада и не се нуждае от служител, който да му казва, че е добре.

Разбира се, ако този грешник чуе Евангелието на Христос, той може да бъде наранен от него. Може да се ядоса и да падне, но няма да забрави какво е чул и Святият Дух ще използва това, за да му открие истината. Всички ние сме били научени, че Христос е крайъгълния камък на църквата Си. Павел казва, че този камък е канарата на съблазънта: „Както е писано: „Ето, полагам в Сион камък на препъване и канара на съблазън (или: препънка, повод за грях); и който вярва в Него, няма да се посрами“ (Римляни 9:33). Петър също нарече Исус канарата на съблазънта: „Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла“, и „Камък на препъване и канара на съблазън (или: повод за грях)“, защото се препъват, бивайки непокорни“ (1 Петрово 2:7-8).

Петър можеше да ти каже от собствен опит какво се случва, когато се опиташ да отхвърлиш посланието на Кръста. Той се съблазни, когато Исус му предсказа начина, по който щеше да умре. Така че, „Тогаваш Петър Го взе настрана и започна да Го мъмри, като казваше: Бог да е милостив към Теб, Господи; това никак няма да стане с Теб!“ (Матей 16:22)

Но Исус му отговори със следните пронизващи думи: „А Той се обърна и каза на Петър: Махни се и иди зад Мен, Сатана! Ти си Ми съблазън (или: примка, пречка), защото не мислиш за Божиите неща, а за човешките“ (16:23).

Това е още по-ясен пример за това как Сатана може да посади измама дори в праведните, обичащи Христос пастири. А можеш да си сигурен, че Петър никога не забрави думите на Учителя си. Днес също всеки служител и вярващ трябва да внимава за предупреждението на

Христос: „Кръстът и кръвта ми може да те съблазнят, но ако се срамуваш от посланието Ми или се опиташ да го смекчиш, тогава ти си обида за Мен. Ти не представляваш Словото или църквата Ми.“

4. Как мислиш, че Исус би основал църква в града ти?

Първото нещо, което ще направи Христос е, да плаче за града ти. Библията ни казва: „И като се приближи и видя града, плака за него и каза: Да беше знаел ти, да, и ти, поне в този (твой) ден това, което служи за мира ти! Но сега това е скрито от очите ти“ (Лука 19:41-42).

Кое накара Исус да плаче? Започна се със сърцераздирателно обхождане на града. Той беше съкрушен от скръб при гледката на така наречените религиозни хора, които нямаха мир. Те отхвърляха истината заради разни басни и вече следваха мъртва форма на религия. Те бяха овце без истински пастири. Сега, аз не искам да осъждам нито един служител, но искам да попитам всеки, който чете това послание: можете ли да си представите пастира ви да шофира из града и да плаче за него? Каква различна картина ни показва Исус от тази на толкова многото съзаклятници, които изграждат църкви днес. Тези хора ходят от врата на врата и провеждат анкети с хората, като ги питат как искат да изглежда църквата: „Колко дълга искате да е проповедта? Петнайсет минути? Десет?“

Исус видя нещо подобно във времето, в което живя. Докато минаваше през храма, Той видя масите на среброменителите, служители, които продаваха Божиите неща. Нямахше истинска молитва, нямахше страх от Господ, и Христос плака за всичко това: „Писано е: „И домът Ми ще бъде молитвен дом“; а вие го направихте „разбойнически вертеп“ (Лука 19:46).

Питам те: ще плаче ли Исус за това, което вижда днес в църквата ти? Ще види ли как пастира ти страда заради изгубените души? Или пък ще го види как се облагодетелства от святите в Божиите очи неща? Ще види ли Христос как хората Му се молят? Или ще ги намери заети с бизнес и програми, фокусирани върху собствените си интереси?

След като Исус приключи с обиколката Си из града, ще похвали ли народа Си? Или ще даде следното предупреждение: „Слепи сте за времената. Съдът е пред прага, а вие приличате на света повече от всякога. Защо не се молите, защо не Ме търсите за сила и мъдрост, за да изкупвате благовремието?“

Бог да ни е на помощ никога да не смекчаваме Евангелието Му. Ако твоят пастир проповядва истината, призовавам те да го окуражиш и да се молиш за него. Благодарни на Господ, че той не зависи от други харизматични пастири, за да води тълпите в църквата.

И бъди благодарен за това, че присъствието на Святия Дух е оставено да извърши истинското си дело сред вас. Когато Евангелието на Исус Христос се проповядва с изобличение, небето се отваря, а демоните бягат.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Gospel of Jesus Christ](#) / [Евангелието на Исус Христос](#)